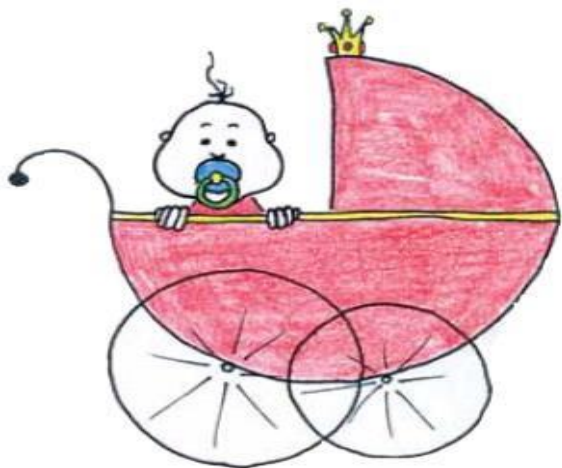

Prinsessan

som inte ville tvätta händerna

HVFS

Det var en gång en kung och en drottning och deras nyfödda lilla dotter. Kungen och drottningen avgudade sin lilla flicka, och de tyckte att hon var den vackraste och klokaste lilla flicka som fanns på hela jorden. Prinsessan fick heta Maj-Ros. Maj för att hon föddes på årets första varma vårdag och Ros eftersom det var drottningens älsklingsblomma. Kungen och drottningen älskade sin lilla prinsessa mycket och önskade henne all lycka i livet.

Prinsessan Maj-Ros växte upp. Hon lekte alltid i slottsträdgården. Hon grävde gropar i marken, fångade skalbaggar och maskar, gjorde lerkakor av geggamoja och lekte sådana lekar som barn gör mest. Men tvätta händerna ville hon inte, fastän de både var kladdiga och smutsiga och det var jord och annat gojs under de långa naglarna.

Kungen och drottningen var förtvivlade. Rena händer och naglar förväntas man ha om man är en riktig prinsessa.

Kungens Råd samlades för att komma på bra idéer. Även drottningens väninnor slog sina kloka huvuden ihop för att tänka ut en plan för hur de skulle kunna få prinsessan att tvätta händerna.

Men det fanns ingenting som kunde få prinsessan att tvätta sina händer.

Då gick kungen ut i hela landet med en uppmaning. Den som kunde få prinsessan att tvätta händerna skulle få gifta sig med henne och dessutom få halva kungariket.

Det kom män från hela landet som ville fria till prinsessan, och alla trodde att det var en enkel sak att få henne att tvätta händerna. Men, trots underbara presenter var det ingenting som kunde få prinsessan att tvätta sina händer.

I närheten av slottet bodde en man med sina tre söner. Sönerna hade också hört att den som kunde få prinsessan att tvätta händerna skulle få gifta sig med henne och få halva kungariket.

Den äldste sonen Mats var duktig på att skriva dikter. Han klädde upp sig i sin finaste kostym och begav sig iväg till slottet.

I slottssalen satt prinsessan tillsammans med sin mamma och pappa och väntade på att få se vad Mats hade kommit på för att få prinsessan att tvätta händerna. Mats bugade sig fint och läste upp sina vackraste dikter. Men innan han var färdig hade prinsessan somnat och kungen gäspade ljudligt.

Nu var det mellansonen Peters tur att bege sig till kungens slott. Peter var bäst i hela landet på att sjunga kärlekssånger. Han sjöng så vackert att till och med fåglarna i skogen tystnade av beundran. Många var övertygade om att prinsessan nu skulle göra allt, ja till och med tvätta sina händer, för att få gifta sig med pojken med den underbara sångrösten. Peter sjöng för prinsessan och för kungen och drottningen. Han sjöng så att det ekade mellan väggarna i slottssalen, och kristallkronorna i taket dansade och klirrade mot varandra. Han sjöng i timmar och alla lyssnade och njöt av den vackra rösten och de fina kärlekssångerna. Men prinsessan satt bara tyst och hade det urtråkigt.

Den yngste sonen, Lars, tänkte att han också skulle pröva lyckan. Alla skrattade åt lille Lars, för vad hade han lärt sig som kunde få prinsessan att tvätta händerna? Han, som alltid sprang runt och fångade fjärilar, klättrade i träd, byggde kojor och fångade fisk och andra kryp vid bäcken. Men Lars brydde sig inte om vad andra tyckte. På vägen till slottet hittade Lars en stor blöt och slemmig groda.

- Den ska prinsessan få, tänkte Lars. Lite senare hörde han en liten katt som jamade bakom en stubbe. Den lilla kattungen hade den allra mjukaste och finaste päls.

- Den ska prinsessan också få, tänkte Lars.

Snart kom han fram till slottets port.

- Öppna porten! Jag har kommit för att få prinsessan och halva kungariket, sa Lars till kungens soldater som vaktade slottet.
- Och vad kan en sådan liten gosse erbjuda prinsessan?
- Det får ni se, sa Lars. Och så fördes han till slottssalen.

- Hej prinsessan! ropade Lars när han kom in i salen.
- Jag har hittat en gullig groda till dig. Och VIPS hoppade grodan ner i knäet på Maj-Ros.
- Vad söt den är, sa Maj-Ros och tog den blöta och slemmiga grodan i sina händer, eftersom hon var van vid att leka med både maskar och skalbaggar.
- Jag har den här också, sa Lars och visade fram den söta lilla vita kattungen.
- Men den behåller jag för mig själv, för med de smutsiga och äckliga händerna du har fått efter att ha hållit i grodan får du inte röra den mjuka vita kissemissen.

Prinsessan som älskade djur, och särskilt små söta kattungar, sa genast:
- Nej men vänta, jag springer snabbt ut och tvättar händerna, så kan vi båda leka med kattungen.

Och så blev det. Prinsessan Maj-Ros och Lars lekte varje dag med den söta kattungen i slottsträdgården. De grävde gropar i marken, bakade lerkakor, fängade fisk och andra kryp vid bäcken och mycket mycket annat. Sedan dess har prinsessan tvättat sina händer utan att någon har tjatat på henne att göra det.

Som Kungen hade lovat fick Lars prinsessan och halva kungariket. Prinsessan Maj-Ros och Lars levde sedan lyckliga i alla sina dagar.

HVFS